

بررسی و امکان سنجی روشهای متداول پایدارسازی گودبرداری در بافت فرسوده شهری و ارزیابی راهکارهای مناسب

مهدی مهدوی عادل^۱، نوید خیاط^۲، سید ابراهیم کاظمی^۳

^۱استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شوشتر، گروه عمران، شوشتر، ایران

پست الکترونیکی: mehmahad@yahoo.com

^۲استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز، گروه عمران، اهواز، ایران

پست الکترونیکی: khayat@iauhvaz.ac.ir

^۳کارشناس ارشد مهندسی و مدیریت ساخت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شوشتر، گروه عمران، شوشتر، ایران

شماره تماس: پست الکترونیکی: s.ebrahim.kazemi@gmail.com

چکیده

در بافت های فرسوده شهری، معمولاً به علت تراکم بالای ساخت، فضای کم و سایر محدودیت های محیطی و ژئوتکنیکی، استفاده از کلیه روش های پایدارسازی گودها میسر نمی باشد. در این مقاله پس از معرفی مختصر روشهای متداول، به بررسی مکانیزم عملکرد پایدارسازی گود به وسیله انجماد پرداخته شده است. پس از بررسی امکان سنجی روش ها، با استفاده از تخصیص پارامترهای تعریفی جهت ارزش دادن به مولفه های انتخابی و با استفاده از نمودار، روش های ممکن مقایسه شده است. هدف از انجام این کار ارائه راه حل های اجرایی با توجه به محیط و ارزش ساختمان جهت بهبود وضعیت خاک و جلوگیری از نشست ناشی از گود برداری این بناها می باشد. با توجه به فعالیت های انجام شده به نظر می رسد در صورت با ارزش بودن بنای تاریخی، علیرغم هزینه بالا، استفاده از انجماد خاک کم خطر ترین و سریع ترین روش می باشد.

واژه های کلیدی: پایدارسازی گودبرداری، بافت فرسوده، انجماد خاک، بناهای تاریخی، امکان سنجی، روش بهینه